



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 814/2017
06.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Милије Анђелића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 9К бр. 1575/15 од 24.02.2017. године и Кв бр. 257/17 од 05.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милије Анђелића, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Крагујевцу 9К бр. 1575/15 од 24.02.2017. године и Кв бр. 257/17 од 05.05.2017. године, тако што Врховни касациони суд окривљеном АА поред досуђених трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоцу у износу од 387.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења решења па до коначне исплате **ДОСУЂУЈЕ ЈОШ** 11.250,00 динара, на име трошкова за састав жалбе од 04.04.2016. године, који се имају исплатити најкасније у року од 60 (шездесет) дана од дана правноснажности ове пресуде.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 9К бр. 1575/15 од 24.02.2017. године ставом I изреке окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца у износу од 387.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења решења па до коначне исплате. Ставом II изреке истог решења наложено је рачуноводству тога суда да по

правноснажности решења из буџетских средстава суда браниоцу адв. Милији Анђелићу исплати износ из става 1. изреке у року од 60 дана.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Основни суд у Крагујевцу је својим решењем Кв бр. 257/17 од 05.05.2017. године исту одбио као неосновану а решење Основног суда у Крагујевцу 9К бр. 1575/15 од 24.02.2017. године, потврдио.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине оба нижестепена решења и предмет врати суду на поновни поступак.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милије Анђелића, је основан.

Основано се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, како то из образложења захтева произилази, истиче повреда члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП у вези Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Наиме, према наводима захтева браниоца окривљеног суд је одлучујући о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеном АА поднетом од стране његовог браниоца адв. Милије Анђелића дана 25.01.2016. године, пропустио да одлучи и о делу захтева који се односи на састављање жалбе изјављене дана 04.04.2016. године против решења Основног суда у Крагујевцу К бр. 1575/15 од 28.03.2016. године. По ставу браниоца окривљеног неприхватљиво је образложење суда дато у другостепеном решењу да суд о предметним трошковима није могао да одлучује обзиром да бранилац у поднетом захтеву за накнаду трошкова од 25.01.2016. године исте није ни потраживао па је поступајући на тај начин, како то из образложења захтева произилази, суд повредио одредбу члана 441. став 4. ЗКП.

Оцењујући наводе захтева као и побијана решења, Врховни касациони суд налази да је неприхватљиво одбразложење другостепеног суда, а све имајући у виду чињеницу, да се из списка предмета утврђује, да је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка бранилац поднео дана 25.01.2016. године, а жалбу на решење

Основног суда у Крагујевцу К бр. 1575/15 од 28.03.2016. године изјавио дана 04.04.2016. године. Пресудом Врховног касационог суда Кзз 1035/2016 од 20.09.2016. године усвојен је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног поднет против решења Основног суда у Крагујевцу К бр. 1575/15 од 28.03.2016. године и Кв бр. 281/16 од 13.04.2016. године, као основан, а побијана решења укинута.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7. прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоцу. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1. док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду цитиране законске одредбе те чињеницу да је решењем Врховног касационог суда Кзз 1035/16 од 20.09.2016. године усвојен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, као основан, а решења Основног суда у Крагујевцу К бр. 1575/15 од 28.03.2016. године и Кв бр. 281/16 од 13.04.2016. године укинута и предмет враћен Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање, као и чињеницу да је бранилац окривљеног жалбу на решење Основног суда у Крагујевцу 9К бр. 1575/16 од 28.03.2016. године у којој је навео да тражи трошкове за састављање жалбе, поднео дана 04.04.2016. године, дакле, након предаје трошковника суду од 25.01.2016. године, тако да је суд одлучујући у поновљеном поступку по оцени Врховног касационог суда морао одлучити о траженим трошковима за састављање жалбе на решење о трошковима од 28.03.2016. године у износу од 11.250,00 динара, па је с тога неоснован закључак суда дат у другостепеном решењу да бранилац окривљеног није потраживао трошкове за састављање жалбе.

Како жалба на решење према Тарифном броју 4. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката „Службени гласник РС“, бр. 121 од 24.12.2012. године спада у остале поднеске у кривичном поступку то је Врховни касациони суд, поступајући на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, преиначио побијано решење тако што је окривљеном АА досудио на име састављања жалбе на решење Основног суда у

Крагујевцу К бр. 1575/16 од 28.03.2016. године, износ од 11.250,00 динара који је обрачунат према важећој адвокатској тарифи.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић